

ת"פ 701/12/22 - מדינת ישראל ע"י נגד פירס מצארוה (עציר) ע"י

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 701-12-22 מדינת ישראל נ' מצארוה(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט אלכס אחטר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ מתמחה הגב' לורן גימלדנוב
נגד הנאשם		פירס מצארוה (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד יוסף רז

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של **התפרצות לבית מגורים**, עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), עבירת **גניבת רכב** לפי סעיף 413 לחוק העונשין, **נהיגה ללא רישיון בתוקף**- עבירה לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**"), **נהיגה ברכב ללא ביטוח**- עבירה לפי סעיף 2 א לפקודת ביטוח רכב מנועי (נ"ח) תש"ל 1970, **הפרעה לשוטר במילוי תפקידו**- עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, **חבלה במזיד ברכב**- עבירה לפי סעיף 413 ה לחוק העונשין.

2. כעולה מעובדות כתב האישום ביום 24/11/22 בשעה 03:50 או בסמוך לכך, התפרץ הנאשם לבית ברח' האלמוג 15 בבית חנניה, (להלן: "**הבית**") אותו שוכרת הגברת יונה וינבוים (להלן: "**המתלוננת**"). אותה עת המתלוננת אשר הייתה בהיריון מתקדם, לנה בביתה בעוד רכבה, רכב מסוג סקודה מ.ר. 5305002 (להלן: "**הרכב**") חנה ברחוב סמוך.

הנאשם נכנס לתוך הבית, דרך חלון המטבח, נטל צרור מפתחות הרכב, בו היה גם שלט לפתיחתו, יצא מהבית וניגש לרכב, פתח את הרכב באמצעות השלט, נכנס לרכב ופירק מתוכו את מנגנון איתור הרכב של חברת "פוינטר" אשר היה מותקן ברכב תוך גרימת חבלה ברכב.

לאחר מכן הניע הנאשם את הרכב באמצעות המפתח ונסע מהמקום, זאת כאשר הוא נוהג ללא רישיון נהיגה בתוך וללא פוליסת ביטוח תקפה.

בשעה 09:30 לערך, אותר הרכב הנהוג על ידי הנאשם בכביש 505, בין צומת יקיר לבין הכפר בידיא, תוך כדי נהיגה במהירות מופרזת ובעודו חוצה קו הפרדה רצוף מעת לעת.

רכב משטרתי מוסווה נסע אחר הרכב עד לכניסה לכפר בידיא שם נחסם נתיב נסיעת הנאשם על ידי כוח משטרתי ורכב משטרתי מוסווה נוסף אשר חסם את הרכב מאחור.

הנאשם עצר את הרכב, נסע לאחור ופגע ברכב המשטרתי וגרם לו לנזק רכוש, לאחר מכן ביצע פניית פרסה ונסע לכיוון ההפוך לעבר קריית נטפים וכעבור 300 מטרים לערך עצר את הרכב, ירד ממנו ונמלט בריצה לעבר מטע זיתים סמוך.

השוטר נתי ביטון (להלן: "השוטר") זיהה את הנאשם רץ אחריו והשיגו כעבור 100 מטרים לערך, הזדהה כשוטר והורה לנאשם לשכב על הרצפה. הנאשם לא נשמע להוראות השוטר על כן נעשה שימוש בטייזר. רק לאחר שימוש בכוח רב ובעזרת שוטר נוסף, בשל התנגדות הנאשם, הצליח השוטר לכבול את הנאשם באזיקים והנאשם נלקח לחקירה.

3. במעשיו המתוארים לעיל, הנאשם התפרץ לדירה בכוונה לבצע גניבה, גנב מתוך הדירה את מפתחות הרכב, גנב את הרכב, הפריע לשוטרים בעת מילוי תפקידם כדין, חבל ברכב במזיד, נהג ברכב ללא רישיון נהיגה בתוקף וללא פוליסת ביטוח.

4. ביום 10.5.23 הורשע הנאשם על בסיס הודאתו בעובדות ובעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

5. ביום 23.5.23 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש, כראיות לעניין העונש הוגשו מטעם המאשימה המסמכים הבאים: תמונות הרכב והנזק שנגרם לו, סומנו **ת/1**, גיליון הרשעות קודמות של הנאשם סומן **ת/2** ולצדן אסופת פסיקה.

טיעוני המאשימה

6. המאשימה עתרה במסגרת טיעוניה לקביעת מתחם ענישה שנע בין 28-36 חודשי מאסר בפועל, המורכב מעבירת ההתפרצות לה מייחסת המאשימה רף תחתון של 14 חודשים ומעבירת גניבת הרכב לה מייחסת המאשימה ברף התחתון 14 חודשי מאסר ברף הנמוך ולצדן גם את העבירות הנלוות הנוספות.

7. המאשימה הדגישה את חומרת מעשיו של הנאשם את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשים אלה, את העובדה כי המתלוננת גרה בגפה והייתה בהיריון מתקדם. המאשימה טענה כי הנאשם גרם לנזקי רכוש לרכב הגנוב ולרכב משטרה, ביצע עבירות תנועה וסיכן את משתמשי הדרך וכאשר התבקש לעצור נמלט מהמשפחה שנאלצה לנהל מרדף אחריו. לבסוף כשנתפס התנגד וסרב להוראות השוטרים. על כן עתרה המאשימה לגזור את עונשו במרכז המתחם.

8. המאשימה ציינה כי הנאשם בחר שלא להפנות את עניינו לשירות המבחן ולכן אין שיקולים שיכולים להקל עם עונשו, לנוכח עברו הפלילי עתרה לגזור על הנאשם מאסר בפועל לצד ענישה נלווית (מאסר על תנאי,

פסילה, פסילה על תנאי) ופיצוי למתלוננת בסך של 10,000 ₪.

טיעוני ההגנה

9. בתחילת דבריו ציין הסניגור כי הנאשם עצור מיום 24.11.22, הודה בהזדמנות הראשונה חסך זמן שיפוטי יקר. הסניגור ביקש שייקבע מתחם ענישה אחד לכל העבירות והפנה אף לפסיקה מטעמו לפיה נגזרו עונשים נמוכים בהרבה בעבירת התפרצות מאלה שהציגה המאשימה.

10. הסניגור טען כי ככל העולה מנסיבות עבירת ההתפרצות, המתלוננת לא ידעה על הפריצה עד שקיבלה הודעה מחברת פוינטר על כך שהרכב בתזוזה, הנאשם לא עשה שימוש בכוח בעת ההתפרצות, פעל לבד, לא שוטט בבית ולא לקח דבר מה נוסף. על כן הסיכון הגלום בעבירת ההתפרצות כלפי המתלוננת - נמוך.

11. הסניגור עתר לקביעת מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועד למספר חודשי מאסר בפועל, השווים לתקופת המעצר בה נתון הנאשם. כמו כן ביקש לדחות את עתירת המאשימה בדבר פיצוי כספי למתלוננת.

12. הנאשם אף הוא ביקש לומר את דברו וזאת כדלהלן: "**אני חוזר על דברי הסניגור, סליחה על מה שעשיתי, לא אחזור על זה בעתיד**".

דין והכרעה:

13. תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

14. לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק. בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

15. אין צורך להכביר מילים אודות חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם שכן מדובר בעבירות אשר פוגעות פגיעה ממשית בפרטיותו ובקניינו של הפרט ואין בעובדה שבעת ביצוע העבירות לא התעוררה המתלוננת

ולא נגרם נזק רכושי נוסף בביתה, כדי להפחית מעצם חומרת העבירות ומעצם הפגיעה בפרטיותה ובקניינה, ובתחושת הביטחון הבסיסית שלה בפרט בהיותה מתגוררת בגפה ומצויה בהיריון מתקדם.

מדיניות הענישה הנהוגה

עבירות ההתפרצות והגניבה

16. ברע"פ 4789-22 פלוני נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 20.7.22, פורסם בנבו) קבע כבוד השופט אלרון כי: "עבירת ההתפרצות מערערת את תחושת הביטחון האישי של כל אדם, כאשר הפורץ נכנס בעזות מצח לדירה שאינה שלו, במטרה לבצע עבירה. באותה העת, קניינו, פרטיותו וכבודו של בעל הדירה נפגעים, כאשר הוא נוכח לדעת כי אפילו ביתו - אינו מבצרו...יודגש, עבירת ההתפרצות למקום מגורים אינה עבירת "רכוש" גרידא - אף שגם בכך אין להקל ראש, כי אם פגיעה בלב חירותו של כל אדם ואזרח הנגרמת כאשר אדם זר חודר ברגל גסה לדל"ת אמותיו. מאותה העת, חרדה אוחזת בבעל הדירה העולה על יצועו, ביודעו כי אף בביתו שלו, בחדרו ובמיטתו - אינו מוגן. במקרים אלו נדרשת ענישה הולמת ומרתיעה בדמות עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, נוכח הפשיעה הגואה ברחובות ישראל בכלל, ובאזור הנגב בפרט. כך נדרש כדי להגביר את תחושת הביטחון במרחב הציבורי והאישי".

17. בפסיקה נקבע לא אחת כי עבירות ההתפרצות הפכו למכת מדינה, הפגיעה ברכושו של הציבור מערערת באופן משמעותי וניכר את תחושת בטחונו ובתי המשפט מחויבים לנקוט בענישה מתאימה לצורך מיגור התופעה - ראו לעניין זה רע"פ 398/14 ערג' נ' מדינת ישראל, רע"פ 6210/18 אבו גאנם נ' מדינת ישראל.

18. כמו כן, נקבע בע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אואזנה: "בית המשפט המחוזי צדק משהתאים את הצורך בחומרה בענישה בעבירת התפרצות ובעבירות רכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרפוניה לאזרחים רבים, ולפגיעה בתחושת ביטחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבנות הפריצה, בשובם לביתם והינה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפצים וכסף נעלמו ואינם, ולעיתים קרובות משמעות הדבר היא כי הרכוש ירד לטמיון, שכן העבריין לא יילכד" (דברי השופט א' רובינשטיין, ברע"פ 1708/08 לוי נ' מדינת ישראל).

19. יודגש כי "עבירת ההתפרצות לדירת מגורים טומנת בחובה גם פוטנציאל להתפתחות אלימה ולפגיעות בגוף ובנפש. כניסה לביתו הפרטי - מבצרו של אדם, מעבר לכיעור ולתעוזה הטמונים בה, יש בה כדי ללמד על אופיו של אדם. מי אשר אינו מכבד את פרטיותו של הזולת, מי שנכון לפגוע בקניינו ורכושו של אחר, מי אשר נוטל רכוש זולתו, אינו זכאי להתחשבות ואין לו להלין אלא על עצמו" (ת"פ 50651-03-17 מ"י נ' לוי, בית משפט שלום טבריה כב' השופט יריב נבון).

20. בפסיקה נקבע כי מדיניות הענישה ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם בכתב האישום, ובהעדר נסיבות יוצאות דופן בחריגותן הינה הטלת עונשי מאסר מהותיים, לעניין זה אפנה לעפ"א (נצרת) 306/09 מאיר אסור נ' מדינת ישראל שם נקבע כדלהלן: "כבר הבענו דעתנו לא אחת, והדבר נתמך בפסיקתו העקבית של בית המשפט העליון, כי יש להחמיר בעונשם של מי ההופכים בתיים של אחרים, לעיי חורבות, או ל"הפיכת סדום ועמורה" (ראה והשווה רע"פ 1708/08 מרדכי לוי נ' מדינת ישראל). כבר אמרנו לא אחת, כי על דרך הכלל ובהעדר נסיבות אישיות יוצאות דופן, הרי, שעל מי המבצע עבירת פריצה, והוא נעדר עבר פלילי יש להטיל עונש מאסר של 12 חודשי מאסר, ואילו מי שהפך את מעשי הפריצה ללחם חוקו והינו רצידיוויסט בתחום זה, יש לגזור עונשי מאסר של 3 ואף 4 שנים מאסר בפועל. מאליו מובן, כי אין באמור כדי לקבוע "תעריף" אחיד, של ענישה, שכן, הענישה לעולם אינדיבידואלית היא. אולם, קו מנחה יש באמור לעיל, כאשר כמובן בכל מקרה ומקרה יישקלו נסיבותיו האישיות של כל נאשם ונאשם, שאלת הודאתו, חרטתו, קבלה כנה לעתיד לבל ישוב למעגל הפשע ועוד".

21. בת"פ (ירושלים) 33302-07-20 מדינת ישראל' אחמד בשארה (להלן: "הלכת בשארה", החלטה מיום 24.10.22, פורסם בנבו), שם הנאשם הורשע אמנם בשני אירועים נפרדים, האחד התפרצות, גניבה ותקיפה והשני הפרעה לשוטר, בית המשפט המחוזי קבע לעניין מתחמי הענישה באשר לעבירת ההתפרצות והגניבה (במנותק מעבירת התקיפה) כי:

"מתחם העונש ההולם אותו אני נוהג לקבוע למקרי התפרצות "שגרתית" הוא מאסר בפועל לתקופה שבין שנה אחת לשלוש שנים וכן עונשים נלווים ובהם פיצוי לקרבן העבירה [ר' עפ"ג 42533-11-18, ג'ומעה נ' מדינת ישראל, עפ"ג 53596-09-17, חמאד נ' מדינת ישראל, עפ"ג 1369-02-14, חושיה נ' מדינת ישראל, עפ"ג 40839-04-14, אסרף נ' מדינת ישראל, עפ"ג 61965-12-14, פכר נ' מדינת ישראל וע"פ 47163-04-17, אבו אלהוא נ' מדינת ישראל (אושר ברע"פ 8999/17)] אשר בכלם אושר מתחם זה. ר' גם רע"פ 4830/20, סוויסה נ' מדינת ישראל, בו אושר מתחם עונש הולם של מאסר לתקופה שבין שנה לשלוש שנים בגין עבירת התפרצות, ונקבע: אשר למידת העונש, בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתה הרבה של עבירת ההתפרצות לדירת מגורים, המערערת את ביטחונו של האזרח בביתו-מבצרו, ופוגעת באורח קשה בקניינו ובפרטיותו (מהעת האחרונה, ראו ברע"פ 3565/20 לביא נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 (14.6.2020)) (ההדגשות אינן במקור, א.א.).

סיכון משתמשי הדרך והפרעה לשוטר

22. הנאשם גנב את הרכב, נהג בו בהעדר רישיון נהיגה ופוליסת ביטוח תקפה, ביצע עבירות תעבורה, בהן נהיגה במהירות מופרזת וחציית קו הפרדה רצוף מספר פעמים. מיאן לעצור כאשר התבקש לעשות כן, נמלט מהשוטרים אשר ביקשו לעוצרו, לאחר שהזיק לרכב משטרה, ניהל מרדף ובריחה רגלית לאזור מטע זיתים שם התנגד באלימות למעצר, עד כדי שהשוטר נאלץ לעשות שימוש בטיזר ונדרש מאמץ של שוטר נוסף כדי להשתלט עליו ולכבול אותו.

23. התנהגותו של הנאשם מתארת את הפגיעה בערכי ההגנה ושלומו הציבור ואת מידת הסכנה הנובעת מהתנהגות הנאשם הן כלפי משתמשי הדרך והן כלפי גורמי החוק, בהיותו נעדר מורא ועכבות.

24. בהלכת בשארה, שם דובר על נאשם אשר נמלט בנסיעה משוטרים אשר ביקשו לעצרו, התנגד באלימות למעצר, תוך שסגר דלת מכונית על ידו של שוטר, התעמת עם שוטרים, אשר נדרשו להשתמש כלפיו בטייזר ואחד מהם ירה באוויר באקדחו, וגם אז נדרש מאמץ משותף של מספר שוטרים על מנת להשתלט על הנאשם ולכבול אותו- **עמד כב' השופט אלרון על מתחם הענישה בעבירות הפרעה לשוטר: "בשים לב לאלה, מתחם העונש ההולם אותו ביקשה המאשימה לקבוע, בין מאסר מותנה ועד תשעה חודשי מאסר, אינו משקף נכונה את חומרת מעשיו של הנאשם, ולטעמי היה מקום לקבוע מתחם עונש הולם המתחיל בעונש מאסר שניתן לשאת בו בעבודות שירות. עם זאת, לא אחמיר עם הנאשם מעבר לעמדת המאשימה ואאמץ את המתחם לו טענה."**

25. בעניינו מאחר ומדובר באירוע אחד [בהתאם למבחן הקשר ההדוק שנקבע בע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל (29/10/14)], הכולל מספר עבירות כפי שתוארו ובהן הודה הנאשם, (התפרצות גניבה, סיכון משתמשי הדרך והפרעה לשוטר) **אני סבור כי ממתחם העונש ההולם יעמוד על מאסר בפועל שבין 12-36 חודשים לצד ענישה הצופה פני עתיד, ופיצוי למתלוננת.**

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

26. עסקינן בנאשם יליד שנת 1977 לחובתו 3 הרשעות קודמות (בשנים: 2011 ו- 1997) במסגרתן הורשע בעבירות דומות לאלה מושא הליך זה שבפני (פריצה לרכב בכוונה לגנוב, קבלת רכב או חלקי רכב גנובים, הפרעת שוטר במילוי תפקידו, נהיגה בקלות ראש, נהיגה ללא רישיון) והוטלו עליו עונשי מאסר בפועל, לצד עונשי מאסר מותנים (שאינם ברי הפעלה עוד) שלא הרתיעו את הנאשם וכראיה לכך חזר הנאשם לסורו.

27. עם זאת הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה במיוחס לו לקח אחריות מלאה על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר. הנאשם נתון במעצר מאחורי סורג ובריח וזאת מיום 24/11/22 כאשר ידוע שתנאי המעצר קשים הם מתנאי מאסר.

28. משכך, לנוכח הפגיעה בערכים המוגנים והעובדה שעונשים שהוטלו עליו בעבר מאסר לא הרתיעו אותו מלחזור לסורו, אני מוצא לנכון למקם את עונשו של הנאשם במתחם האמור לעיל בגבול האמצעי תחתון של המתחם לצד הפעלת עונש מאסר מותנה שחלקו ירוצה במצטבר וחלקו בחופף, מאסר מותנה, פסילה וכן פיצוי כספי למתלוננת.

29. בהתחשב בכל האמור לעיל לרבות בטיעוני הצדדים אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 16 חודשים אשר יחושב ממועד מעצרו 24/11/22.
2. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה וזאת לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על אחת העבירות בהן הורשע בהליך זה שלפני או על כל עבירת רכוש שעונשה שנתיים מאסר ומעלה ויורשע בה, (תנאי זה לא יחול על עבירות לפי פקודת התעבורה או תקנותיה).
3. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה למשך 6 חודשים. הנאשם יפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט לאחר שחרור מריצוי תום מאסרו בתיק זה ולאחר יפקיד תצהיר וכנגד זה יונפק לו אישור הפקדה, פסילה זו תרוצה במצטבר לכל פסילה אחרת ככל שקיימת.
4. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותן עבירות שעליהן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.
5. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך של 5,000 ₪ לפיה יתחייב להימנע מלעבור במשך 3 שנים לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה, על כל עבירת רכוש שעונשה שנתיים מאסר ומעלה.
6. בנסיבות העניין, נוכח מאסרו של הנאשם ובהעדר אינדיקציה לנזק כספי כלשהו, מצאתי לנכון שלא להטיל על הנאשם חיוב כספי נוסף.

ניתן בזאת צו להשמדת מוצגים ככל שקיימים.

5129371 גזר דין זה מהווה פקודת מאסר.

54678313 זכות ערעור כדין לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט"ו תמוז תשפ"ג, 04 יולי 2023, בהעדר הצדדים.